

Fra: Lars Kristensen <formand@dansktatoverlaug.dk>
Sendt: 10. november 2014 14:51
Til: Mie Saabye
Emne: DS-standard for den danske tattoo-branche
Vedhæftede filer: Lars Winther Kristensen.vcf

Kære Mie!

Som tidligere aftalt, fremsender jeg hermed Dansk Tatovør Laug's tanker omkring den kommende fælleseuropæiske hygiejnestandard for tatovører.

I slutningen af september måned var Dansk Tatovør Laug(DTL) indkaldt til et såkaldt kickoff-mode hos Dansk Standard hvor det skulle afdækkes, hvorvidt der var opbakning til etableringen af et nationalt, dansk udvalg i forbindelse med udarbejdelsen af en fælles EU-standard for hygiejne i tatoveringsbranchen. Allerede inden mødet var DTL fast besluttet på at der – selvfølgelig – skulle nedsættes et dansk udvalg.

DTL er gået aktivt og målrettet ind i dette arbejde og har med baggrund i vores ønske om at påvirke mest muligt i den retning vores medlemmer ønsker det, sørget for at vi har det absolutte flertal i det danske udvalg.

Dette har vi gjort, fordi vi er den eneste danske brancheorganisation for vores fag. Der findes enkeltpersoner i branchen som på baggrund af deres engagement i diverse Facebook-grupper, mener at deres stemme i den offentlige debat vejer ligeså tungt som DTL's. Noget vi som brancheorganisation selvfølgelig er dybt uenige i.

Nu er arbejdet så startet henimod udarbejdelsen af en fælles standard for hygiejnen og det, der indtil videre bliver betegnet som "god tatovør-praksis".

Dette arbejde varer 3 år, hvorefter standarden vil være en realitet.

Og hvad skal der så ske?

I DTL har vi allerede drøftet muligheden for at lave den kommende standard om til en egentlig certificering. Dette er en mulighed, hvor vi ser store perspektiver.

Men det kræver politisk vilje til at være med til at skitsere disse perspektiver.

I DTL forestiller vi os, at den af os, tidligere foreslåede tvungne registrering af tatovører i Danmark, sagtens kan udvides til at indeholde mere end bare en registrering.

I DTL arbejder vi med tanken om at loven – når forudsætningerne er på plads, udvides til at den tvungne registrering bliver betinget af at tatovøren er certificeret efter DS-standard.

I DTL vil vi være villige til at bekoste det, en egentlig certificering kommer til at koste. Men kun hvis vi kan se en politisk vilje og ikke mindst en politisk aktivitet, der indikerer at vores certificering vil blive brugt aktivt som et krav til de tatovører, der ønsker at udføre deres erhverv i Danmark.

Og så er vi godt klar over at det vil være på kant med loven, hvis man tvinger tatovørerne til at benytte sig specifikt af DTL's certificering – som muligvis vil være bundet op på et krav om medlemskab af organisationen.

Men DS-standarden vil jo frit tilgængelig for alle, så hvis der skulle være tatovører på det danske marked, der af den ene eller den anden grund ikke ønsker at være en del af DTL eller deres certificering, så vil det jo stå dem frit for at udarbejde deres egen certificering ud fra DS-standard. Så det er ikke DTL's vurdering, at der vil være tale om organisationstvung.

Men da det er en bekostelig affære, at få en sådan standard lavet om til en certificering, så skal jeg endnu engang understrege vigtigheden af, at de politiske beslutningstagere begynder at agere overfor vores branche. For i DTL har vi ikke en kæmpe formue stående på kontoen. Hvis vi skal nå at have en certificering klar indenfor overskuelig fremtid, så skal vi i gang med at spare op. Dvs vores medlemmer skal til at betale mere i kontingent. Væsentligt mere end de betaler i dag. Og hvis vi i DTL's ledelse skal få vores medlemmer til det, så skal vi også have sandsynliggjort overfor dem, at deres anstrengelser kommer til at bære frugt.

For en certificering der kun vil komme til at hænge som et diplom på væggen i en udvalgt skare af danske tatovør-butikker, vil ikke være til at sælge. Vores branche kan ikke reguleres af frivillighedens vej. De dage er forbi. Kig på vores nabolande. Hele vejen rundt omkring os har myndighederne indset, at der skal myndighedsregulering ind over, hvis vi skal holde styr på hvem der tatoverer – og hvad de tatoverer med.

Jeg har lige snakket med et potentielt nyt medlem. En mand fra Filippinerne, der har tatoveret i 23 år – 20 af dem i sit hjemland. Han var rystet over hvor liberalt tatovørmarkedet er i Danmark. Jeg tror de fleste danskere betragter Filippinerne som et forholdsvis underudviklet land i forhold til Danmark. Ikke desto mindre har Filippinerne klare regler for hvorledes man driver en tatovørbutik og hvorledes man skal agere som tatovør for at arbejde så sikkert som muligt. De benytter sig af en national standard, med klare beskrivelser af retningslinier og procedurer i forbindelse med udførelsen af tatoveringerne. Noget som vi har efterlyst i Danmark i årevis.

Manden jeg talte med havde på eget initiativ fundet og printet de britiske myndigheders "Guidelines", for bare at have et eller andet at vise til kunderne, hvis han blev mødt med spørgsmål i den henseende.

Her til sidst vil jeg lige henlede opmærksomheden på DR2's magasinprogram – "DR2 undersøger". På onsdag – 12/11 kl. 20.30 sender de udsendelsen "Tatoveringens bagside". Denne udsendelse sætter endnu engang fokus på, hvordan vores branche sejler derudad uden nogen som helst form for styring. Fra starten var det meningen at udsendelsen skulle have fokuseret meget mere på begrebet "hjemme-tatovører", men det lykkedes ikke folkene bag udsendelsen at finde en hjemmetatovør, der ville medvirke. I stedet har de så fundet en såkaldt professionel, der driver sin butik ud fra noget der ligner hans dagligstue. Men hunde og rygning og hvad det ellers lige fører med sig.

Det er især værd at bemærke, at den kunde der bliver interviewet i hans dagligstue, fejlagtigt tror at branchen er reguleret. En misforståelse vi møder dagligt.

Forbrugerne har simpelthen ikke fantasi til at forestille sig, at en branche som vores kan være uden regulering. Og når man har set udsendelsen, så kan det også kun få en til at undres.

Dansk Tatovør Laug ønsker at få ryddet op i vores branche. Den kan jeg ikke understrege nok. Men vi kan altså ikke gøre det alene. Vi skal have politisk hjælp.

Med venlig hilsen

